

INDIREKTNI GOVOR

(DISCOURS INDIRECT)

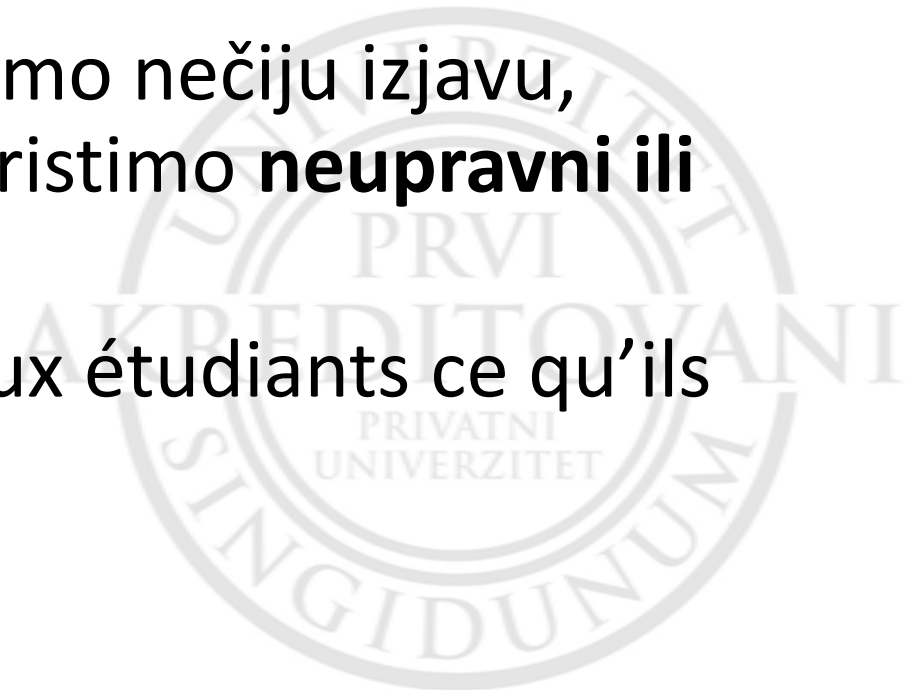

- Kada se direktno obraćamo nekoj osobi, koristimo **upravni ili direktni govor** :

Le professeur demande aux étudiants: “Qu’est-ce que vous faites?”

- Kada želimo da prenesemo nečiju izjavu, pitanje ili naređenje, koristimo **neupravni ili indirektni govor**:

Le professeur demande aux étudiants ce qu’ils font.

Pri prelasku rečenice u indirektan govor dešavaju se određene promene u rečenici:

1. Navodnici i dve tačke se gube.
2. Zamenice, prisvojni i pokazni pridevi se menjaju u skladu sa novim subjektom rečenice.
3. Glagol u ličnom glagolskom obliku se prilagođava subjektu nove rečenice.

IZJAVNA REČENICA U INDIREKTNOM GOVORU

Izjavna rečenica se uvodi veznikom **QUE**, koji mora da se ponovi za svaku zavisnu rečenicu.

Sophie dit: “Ma fille est malade et je dois rester avec elle”.

→ Sophie dit **que** sa fille est malade et **qu’**elle doit rester avec elle.

UPITNA REČENICA U INDIREKTNOM GOVORU

- Svi oblici **totalnog pitanja** u indirektnom govoru se uvode veznikom **SI**:

Il me demande: “Parles-tu français?”

“Est-ce que tu parles français?”

“Tu parles français?”

→ Il me demande si je parle français.

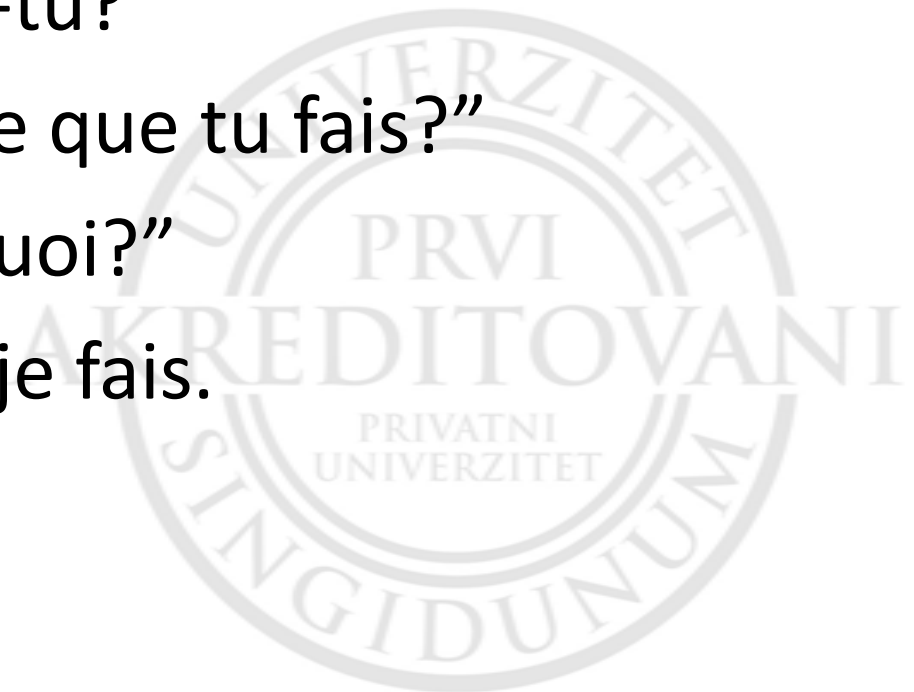
- Upitne rečenice sa **que/ qu'est-ce que/ quoi** (šta?) u indirektnom govoru se uvode veznikom **CE QUE** :

Il me demande: "Que fais-tu?"

"Qu'est-ce que tu fais?"

"Tu fais quoi?"

→ Il me demande ce que je fais.

- Sve ostale **upitne reči** (**quand, où, comment, pourquoi, combien...**) ostaju iste u indirektnom govoru, ali ne smeju biti prenete sa inverzijom.

U indirektnom govoru uvek poštujemo sledeći red reči: **upitna reč+subjekat+predikat!**

Il me demande: “Quand pars-tu en vacances?”

→ Il me demande quand je pars en vacances.

ZAPOVEDNI NAČIN U INDIREKTNOM GOVORU

- Zapovedni način će u indirektnom govoru dobiti oblik predlog **de + infinitiv** :

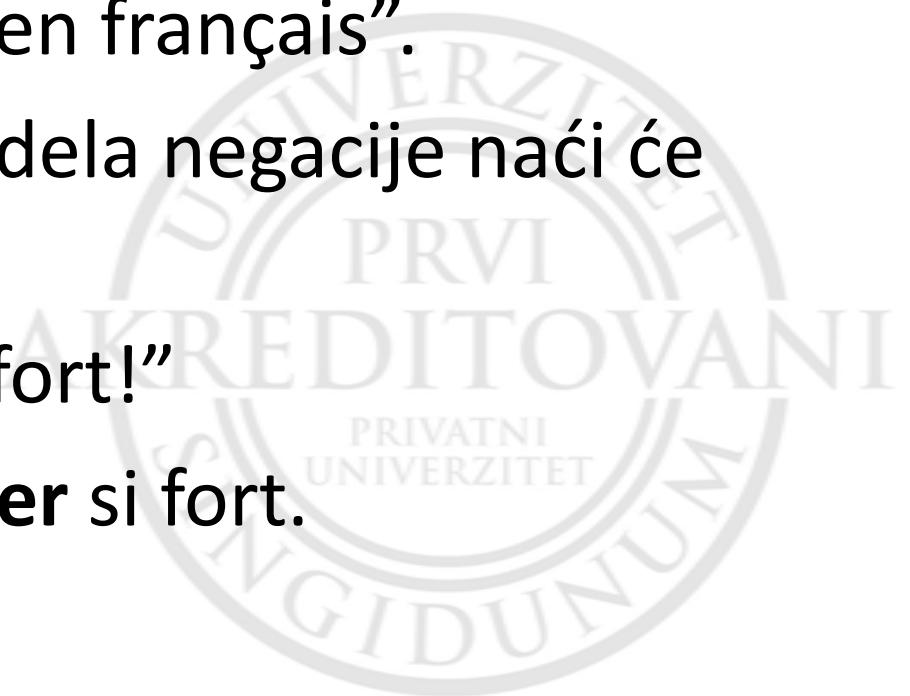
Le prof nous dit: “Lisez en français!”

→ Le prof nous dit de lire en français”.

- **U odričnom obliku** oba dela negacije naći će se ispred infinitiva:

Il me dit: “Ne parle pas si fort!”

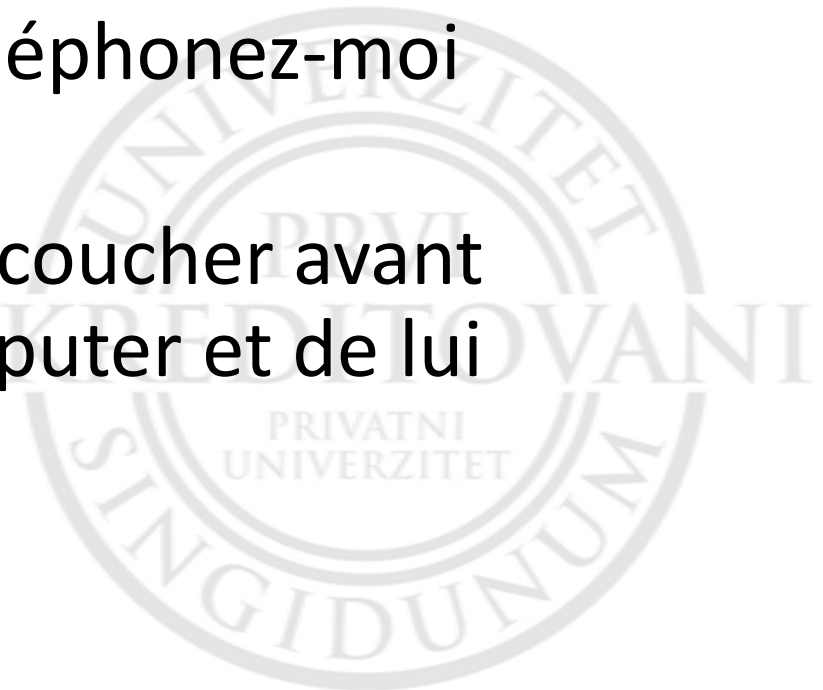
→ Il me dit **de ne pas parler** si fort.

- Treba voditi računa o povratnim glagolima kao i o mestu drugih zamenica u indirektnom govoru:

Maman nous dit: “ Couchez-vous avant minuit, ne vous disputez pas et téléphonez-moi demain matin!”

→ Maman nous dit de nous coucher avant minuit, de ne pas nous disputer et de lui téléphoner demain matin.

GLAGOLI KOJI UVODE INDIREKTNII GOVOR

- Kada uvodimo indirektni govor, možemo koristiti mnoge glagole. Osim *dire* (reći, kazati) i *demander* (pitati, zahtevati), koristimo i *ajouter* (dodati), *expliquer* (objasniti), *raconter* (pričati, ispričati), *affirmer* (potvrditi), *avouer* (priznati), *vouloir savoir* (hteti znati), *conseiller* (savetovati), *permettre* (dozvoliti), *interdire* (zabraniti), *ordonner* (narediti) ...

Le directeur veut savoir comment tu vas, il te conseille de prendre des vitamines et il t'interdit de sortir.

